

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-09340
Otsuse kuupäev 08.10.2024
Komisjoni koosseis Meelis Pirn

Tarbija
Kaupleja Baltic Parking OÜ (14979179)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühisuse tuvastamine

Resolutsioon:

Jätta tarbija avaldus rahuldamata.

Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija parkis 05.07.2024 oma sõidukiga Õismäe tee 179 parkimisalal BP15. Kaupleja koostas sõidukile leppetrahvi summas 49 eurot, põhjendusel *Parkimise algusaeg fikseerimata*. Tarbija ei nõustu trahviga, kuna parkimiskorraldus on ebaselge.

Kaupleja seisukoht:

Antud olukorras iga mõistlikule sõiduki kasutajale oleks selge, et auto asus tasulisel parkimisalal. Parklas nähtaval oleval parkimislepingu tingimuste punktis 5 kohaselt parkimiskorraldaja võimaldab infotahvilil märgitud aja ulatuses parkimisalal tasuta parkida; selleks tuleb parkimise algus fikseerida parkimiskellaga, mis on asetatud nähtavale sõiduki armatuurlauale selliselt, et parkimise algus oleks tuvastatav sõltumata ilmastikuoludest. Selliselt on tarbija rikkunud parkimistingimuste punkti 5 jättes sõiduki parkimisaja algus fikseerimata.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, olles uurinud esitatud tõendeid ja materjale leiab, et tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata alljärgnevatel põhjendustel.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi võib võlasuhe tekkida lepingust. VÕS § 8 lg 1 kohaselt on leping tehing kahe või enama isiku (lepingupooled) vahel, millega lepingupool kohustub või lepingupooled kohustuvad midagi tegema või tegemata jätma. VÕS § 100 kohaselt on kohustuse rikkumine võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmise või mittekohane täitmine. VÕS § 101

lg 1 sätestab õiguskaitsevahendid juhtumiks, kui võlgnik on kohustust rikkunud, sealhulgas võib võlausaldaja punkti 1 alusel nõuda lepingulise kohustuse täitmist.

Antud vaidlus puudutab tarbija sõiduki parkimist eraparklas, kus parkimist korraldab kaupleja. Pooled vaidlevad selle üle, kas tarbijal oli õigus ilma parkimiskellata parkida ja kas tarbijal tekkis kohustus maksta kauplejale leppetrahvi.

Kaupleja määras tarbijale leppetrahvi tuginedes oma parkimislepingu tingimustele; need tingimused on VÕS § 37 lg 1 kohaselt tüüptingimused; kaupleja tegi need tarbijale teatavaks infotahvlite kaudu, tarbijal oli võimalus nendega tutvuda. Tüüptingimused reguleerivad sõiduki parklas parkimist. Tüüptingimuste kohaselt on parklas nõutav parkimiskella olemasolu. Parkimislepingu rikkumise korral on parkimiskorraldajal õigus nõuda leppetrahvi.

Komisjon kontrollis kaupleja poolt esitatud fotosid parklast, liikluskorraldusvahenditest jms. Kaupleja on eraparkla tähistanud ning liiklusmärgid paigaldanud. Tallinnas on eraparklate olemasolu tavapärase; liiklusmärk, mis tähistas, et tegemist on eraparklaga, ei saanud jääda tarbijale märkamata. Tarbija ei saanud võõrale kinnistule parkimisel eeldada, et seal on parkimine ilma igasuguste piiranguteta. Tarbijal oli võimalus enne parkimist üle kontrollida parkimistingimused. Komisjoni arvates ei saanud tarbijale hoolika käitumise korral märkamatuks jääda parkimistingimuste tahvel, mis asus vahetult tema poolt pargitud auto kõrval. Kaupleja tuvastas parkimislepingu tingimuste rikkumise, leppetrahvi määramine oli põhjendatud. Samuti vastab leppetrahvi suurus tavapärasele leppetrahvi suursele parkimistingimuste rikkumise eest.

Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohusse.

Meelis Pirn

/allkirjastatud digitaalselt/